

Iskustva - vesti - poruke za decu

Za dečje učitelje
III 2010.

III tromesečje

TRANS-EVROPSKA DIVIZIJA

Dragi vođo subotne škole,

Ovo tromesečje prikazuje Trans-evropsku diviziju koja uključuje zemlje Evrope, Azije, Afrike i nekoliko ostrvskih grupa. Evropske zemlje koja pripadaju ovoj diviziji su: Albanija, Bosna i Hercegovina, Kanalska ostrva, Hrvatska, Danska, Estonija, Farska ostrva, Finska, Grčka, Grenland, Mađarska, Island, Irska, Ostrvo Man, Latvija, Litvanija, Holandija, Norveška, Poljska, Slovenija, Švedska, Makedonija, Velika Britanija i Srbija. Afričke i azijske zemlje pripadaju Bliskoistočnoj uniji i to su: Bahrein, Kipar, Egipat, Irak, Izrael, Jordan, Kuvajt, Liban, Pakistan, Oman, Katar, Saudijska Arabija, Sudan, Sirija, Ujedinjeni Arapski Emirati i Jemen.

Trans-evropska divizija je dom za više od 600 miliona ljudi od čega je 111 000 adventista. To je u proseku jedan adventista na 5 555 ljudi.

Trinaesti subotnoškolski dar ovog tromesečja pomoći će:

- u osnivanju internacionalne crkve u Kopenhagenu u Danskoj;
- u renoviranju zgrade za bogosluženje za aktivnu grupu vernika u Finskoj;
- da se dogradi prostor na letnjem kampu u Poljskoj kako bi bili zadovoljeni državni kriterijumi i da bi se omogućilo više misionijskih prilika.

Učenje jezika

Pesme i reči na poljskom jeziku nalaze se na veb sajtu www.AdventistMission.org. Kliknite na »Resources« i zatim na »Children's Activities.«

Korpica za dar

Kao koricu za dar ovog tromesečja upotrebite jednostavnu posudu napravljenu od breze ili nekog drugog svetlog drveta. Pošto će poseban dečji dar pomoći da se pribave Biblije za tri zemlje, kupite ili napravite male kasice u obliku Biblija da ohrabrite decu da celog tromesečja štede za dar za trinaestu subotu.

- **Adventist Mission DVD** prikazuje priče iz onih zemalja Trans-evropske divizije o kojim čitamo ovog tromesečja. Zatražite jedan primerak od svog pastora i pustite deci da vide.
- **Pozovite gosta** koji je živeo u jednoj od ovih evropskih zemalja da poseti vaš razred i da razgovara sa decom. Ohrabrite ga da donese odgovarajuće predmete koje će deca moći da vide i opipaju.
- **Ukrasite prostoriju** slikama isečenim iz časopisa ili turističkih brošura, i svilenim ili papirnim cvećem.
- **Više aktivnosti.** Posetite veb sajt www.AdventistMission.org. Kliknite na »Resources«, a zatim na »Children's Activities«. Idite na tekuće tromesečje da pronađete stranice sa kreativnim radovima, učenjem jezika i pesama, receptima, igrama i aktivnostima koje možete da odštampate za upotrebu u subotnoj školi. Idite na »See It, Say It« audio fajl koji će vam pomoći oko izgovora nekih reči u ovom tromesečju.

1. Sprijateljiti se s Isusom

Finska

Današnja priča dolazi iz Finske. (*Pronađi Finsku na mapi*) Finska je divna zemlja sa stotinama jezera, zelenih šuma i predivnom obradivom zemljom. Zimi se jezera zalede, a sneg se nagomila na planinskim vrhovima. Fincima ne smeta hladnoća; oni vole da se skijaju i klizaju.

Deca u akciji

Elina majka je gledala reklame u novinama. Onda se okrenula Eli koja je imala 8 godina i rekla: »Da li bi volela da ideš na dečji program u nedelju poslepodne? Izgleda da će biti zanimljivo.«

Ela je oduševljeno klimnula glavom. I ona je mislila da će biti zabavno.

U nedelju popodne majka je odveza Elu i njenu mlađu braću na program koji je sponzorovala adventistička crkva. Majka je ostala i gledala dok su njena deca uživala u aktivnostima. Ela je pronašla drugaricu i dve devojčice su odjurile da se uključe u aktivnosti.

Deca su se okupila da pevaju pesme i da gledaju biblijsku priču koju su odrasli i neka starija deca odglumili. Onda je bilo vreme za pokret!

Učitelji su objasnili deci da mogu da posete bilo koji od mnogobrojnih zabavnih odeljaka koji su bili postavljeni na mestu gde se održavao program. Ela je pogledala oko sebe. Sve je izgledalo zanimljivo. Na jednom odeljku neki tinejdžeri su crtali cveće i zvezde na dečjim rukama i licima. Na drugom je bila postavljena ogromna trampolina i deca su nestrpljivo čekala svoj red da skaču na njoj. Bilo je odeljaka sa kreativnim radionicama i igrom sa konopcem gde su deca preskakala prepreke dok se drže za užad iznad svoje glave. Ela je želela sve da isproba!

Vreme je brzo prolazilo dok su deca provodila veselo vreme učeći nove veštine i igrajući aktivne igre. Uskoro je bilo vreme da se ponovo skupe zajedno i da završe sastanak. Još jedna pesma, još jedna molitva i topli oproštaj završili su sastanak.

Eli se svideo program i bila je oduševljena kada je saznala da će sledećeg meseca biti još jedan program Deca u akciji. »Jel možemo opet da dođemo, mama?«, pitala je, obraza još uvek crvenih od igranja. Majka se nasmejala i klimnula glavom. Svima je bilo zabavno. Da, vratiće se.

Na programu Deca u akciji Ela je naučila pesme o Isusu i kako da pogne glavu kada se učitelji mole. Jednog dana kada je učiteljica pitala decu da li neko želi da preda svoje srce Isusu, Ela je podigla ruku.

Letnji kamp

Dok su Ela i njena braća uživala na sledećem programu Deca u akciji, majka je dobila pozivnicu za porodični letnji kamp. Pročitala je spisak aktivnosti koje se nude na kampu. *Ovo bi bio odličan godišnji odmor*, pomislila je. Kada je rekla Eli i njenoj braći za letnji kamp, oni su bili tako uzbuđeni. »Da, da, da! Idemo!!!«, uzvikivala su deca. Ela je čula za letnji kamp od nekih svojih drugarica i znala je da će tamo biti jako zabavno!

Leto je došlo i porodica se pripremila za kamp. Neki prijatelji su im se pridružili, tako da su imali poznato društvo s kojim bi se igrali i plivali. Eli i njenoj porodici bilo je odlično na porodičnom kampu. Deca su išla na sastanke, na plivanje, na kanu-vožnje po velikom jezeru, igrala su odbojku i išla na planinarenje. Kamp je bio tako zabavan! Ela je jedva čekala da ponovo ide na kamp sledeće godine!

Kada je bila dovoljno velika, majka je pustila Elu da ide sama na kamp. Za vreme tog kampa, Ela je ponovo predala svoje srce Isusu. Njena najbolja drugarica pozvala ju je da pođe s njom u adventističku crkvu u subotu. Ela živi daleko od crkve, zato ju je mama odvela kod drugarice sa čijim roditeljima je krenula u crkvu. Sa njom ponekad idu i njena mama i braća.

Činiti misiju mogućom

Ela je tako srećna što ljudi iz adventističke crkve sponzorišu program Deca u akciji. Drago joj je što odrasli ulažu toliki trud kako bi pomogli deci da čuju za Isusa. Sada Ela pomaže učiteljima u organizovanju programa Deca u akciji da bi i druga deca saznala da ih Bog voli. Naš dar koji dajemo pomaže u finansiranju programa kao što su Deca u akciji, gde je Ela naučila da voli Isusa.

Informativni odeljak

- Finska se nalazi u Evropi između Rusije i Švedske. Severni deo zemlje leži iznad Arktičkog kruga gde sunce leti ne zalazi, a zimi ne izlazi.
- Zbog dugih, hladnih zima, svi su naučili da uživaju u snegu. Skijanje i klizanje na ledu na hiljadama finških jezera su glavni provod.
- Iako Finci tvrde da su hrišćani, samo mali broj njih u crkvu ide redovno.

2. Emiline uslišene molitve

Finska

Emila živi u Finskoj. (*Pronađi Finsku na mapi*) Kada je bila mala, teško se razbolela. Doktoru su otkrili da joj jetra ne radi i trebalo je da ide na transplantaciju kako bi preživela. To je bila teška operacija.

Emilina nova porodica

Ali, Emili je zauvek bila potrebna posebna nega i skupi lekovi da bi ojačala, a njeni roditelji nisu mogli to da joj pruže. Zato je Emilu usvojila druga porodica. Ona je brzo naučila da voli svoju novu porodicu. Svake večeri bi se ušuškala u naručje svoje nove mame i slušala biblijske priče. Išla je u subotnu školu i u crkvu sa porodicom i uskoro je Emila naučila da voli Isusa, baš kao njena nova porodica.

Emilina dilema

Kada je Emila krenula u školu, stekla je puno novih prijatelja i često im je pričala o Isusu. Ali, neka deca nisu želela da slušaju o Isusu. Neka od njih su čak kazala ružne stvari o Bogu i rugala se

Emili. Emilini roditelji pokušali su da joj objasne da neke porodice ne znaju kako je Isus divan prijatelj. Ali, Emila je i dalje bila tužna što njeni prijatelji ne vole Isusa.

Emilini roditelji su toliko želeli da Emilu pošalju u hrišćansku školu, ali najbliža je bila udaljena 150km. To je bilo predaleko da se vozi svakog dana. Ipak, porodica se i dalje molila da Bog nađe načina da Emila pohađa hrišćansku školu.

Onda su Emilini roditelji odlučili da upišu Emilu u hrišćansku školu čak i ako bi to značilo da treba da se odsele u grad gde se škola nalazila.

Dve uslišene molitve

Jednog dana porodica je posetila hrišćansku školu. Emili se svidela učiteljica, a i deca su bila prijateljski raspoložena prema njoj. Nakon što su je roditelji upisali za predstojeću školsku godinu, odlučili su da potraže odgovarajući stan u kom bi mogli da žive u ovom gradu. Na kraju krajeva, molili su se Bogu da im u tome pomogne. Sada je trebalo da nešto učine na osnovu svoje vere.

Tog istog dana porodica je pronašla stan koji je bio blizu Emiline nove škole! Bio je savršen! Uveče su zahvalili Bogu što je odgovorio na dve molitve u jednom danu.

Emila je srećna u svojoj novoj školi i zahvalna je Isusu što je uslišio njihove molitve. Mnogi drugovi iz njenog razreda ne potiču iz hrišćanskog doma, tako da ona ima puno prilika da im priča o Božjoj ljubavi.

Emila zna da je Bog voli. Dao joj je novu jetru i novu porodicu, a sada novu školu i novi dom. »Isusu je stalo do onoga što nam se dešava«, kaže ona. »Moramo da Mu verujemo kada imamo problem, jer On zna šta je najbolje za nas.«

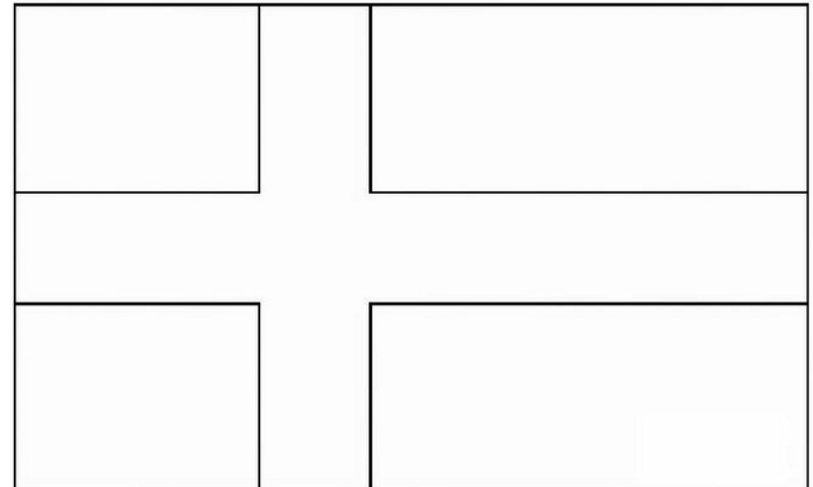
Dečaci i devojčice, mi možemo da svedočimo o Božjoj ljubavi u školi, u igri, gde god se nađemo. Drugi ljudi treba da čuju da ih Bog voli. Neki od njih žive blizu nas, a neki daleko. Naši misionari će pomoći ljudima koje nikad nećemo sresti na ovoj Zemlji da saznaju da ih Bog voli, baš kao što voli nas.

Misionarski odeljak

- Kao mnoge zemlje u Evropi, i Finska je moderna, pa njeni stanovnici zaboravljaju na Boga. Većina hrišćanskih crkava ima samu šaku vernika na nedeljnom bogoslužju.
- Adventistička crkva u Finskoj je mala, ima nešto više od 5000 vernika, što je 1 adventista na 1 000 ljudi. Neke crkve ulažu veliki trud da postanu mesto koje će pružiti dobrodošlicu ljudima koji dolaze da čuju poruku o Božjoj ljubavi. Sponzorišući programe kao što su Deca u akciji i pozivajući decu da dođu na adventistički letnji kamp, deca i odrasli uče da Bog želi da bude deo njihovog života.

Aktivnost

Finska zastava: bela sa tamnoplavim krstom.

3. Prijateljstvo na letnjem kampu

Danska

Današnja priča dolazi iz Danske. (*Pokaži Dansku na mapi*)

Samuel ima 9 godina. On živi u Danskoj, prelepoj zemlji koja izlazi na Severno more između Norveške i Švedske. Iako su zime veoma hladne, ljudima to ne smeta, jer mogu da idu na skijanje i klizanje na ledu kada sneg padne i kada se jezera zalede.

Samuel je treći razred. On je jedini adventista u svom odeljenju. Tek po koji drug iz njegovog razreda ide u neku crkvu.

Avantura na letnjem kampu

Kada su mu roditelji kazali da može da ide na crkveni letnji kamp prošle godine, Samuel je bio veoma uzbuđen. Čuo je o mnogim interesantnim stvarima koje deca rade na letnjem kampu, ali onda je razmišljao kako će biti daleko od kuće čitave sedmice. Želeo je da neko od njegovih drugova krene s njim da ne bi bio usamljen.

Samuelova majka predložila je da pozove Viktora, svog najboljeg druga. Samuel je razgovarao sa Viktorom o odlasku na letnji kamp, a njegova majka je razgovarala sa Viktorovom majkom i Viktorova porodica se složila da on krene sa Samuelom.

»Pozvao sam Viktora da ne budem usamljen«, rekao je Samuel. »Ali, mislim da i on uživa na kampu.«

Viktor ne ide u crkvu, pa se Samuel pitao da li će mu se kamp svideti zato što učitelji svakog dana drže biblijske časove. »Ne znam koliko Viktor razume stvari o Bogu«, rekao je Samuel, »ali ja ću mu rado odgovoriti na bilo koje pitanje koje ima.«

Samuelovo iznenađenje

Kada je došlo leto, Samuel je doživeo još jedno iznenađenje. Njegov rođak Oliver došao je iz Amerike da poseti svoje dve bake u Danskoj. Bake su ga ohrabrile da krene na kamp sa Samuelom i Viktorom. Tri dečaka su cele sedmice uživala na kampu.

Oliver potiče iz adventističke porodice, ali nikada ranije nije bio na letnjem kampu. »Jako nam je zanimljivo i volim da stičem nove

prijatelje«, kaže Oliver. »Volim da igram fudbal sa drugom decom koja su došla na kamp i da igramo igru preskakanja prepreka uz konopac. Super je!«

A kako se Viktoru sviđa kamp? »Zabavno je!«, kaže on. Naročito mu se sviđaju životinje – lame, magarci, konji i ovce. » Ja živim u gradu gde nemamo ove životinje«, kaže on.

»Samuel je moj najbolji drug«, dodaje Viktor. »Srećan sam što me je pozvao na letnji kamp. Nadam se da će me uskoro pozvati i u svoju crkvu.«

Prilika za svedočenje

Na letnjem kampu, Samuel i Oliver su za Viktora bili svedoci Božje ljubavi. Postoji na stotine načina da svedočimo našim prijateljima o Božjoj ljubavi. Nije teško, samo nađite nešto u čemu uživete i pozovite prijatelje da vam se pridruže. Onda, dok to radite zajedno, pričajte im o Isusu.

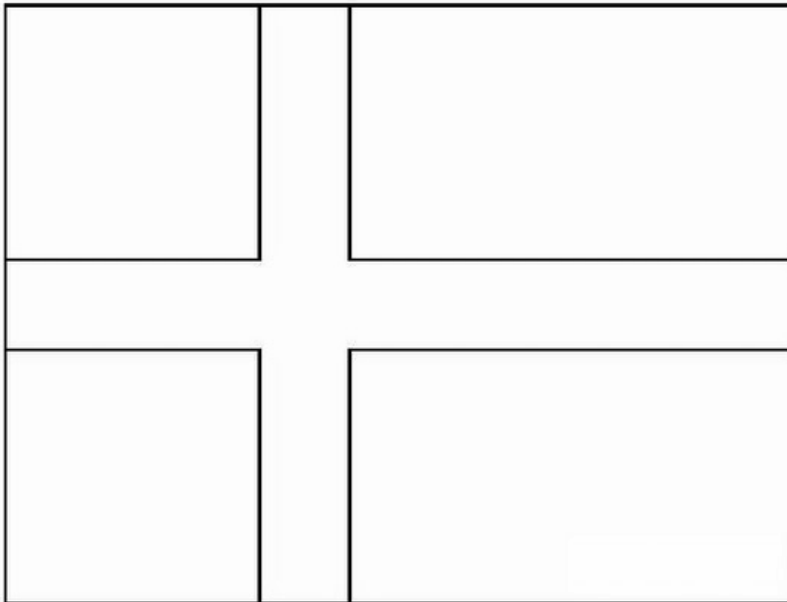
Još jedan način da svedočimo o Božjoj ljubavi je da damo misi- onski dar u subotnoj školi. Naši darovi idu tamo gde mi ne možemo i pomažu da ljudi koje verovatno nikad nećemo sresti saznaju da ih Bog voli.

Informativni odeljak

- Danska je mala zemlja koja se sastoji od jednog polu- ostrva i gotovo 500 ostrva. Nalazi se južno od Norveške i Švedske. To je bogata i moderna nacija pa su njeni stanovnici, kao i Finci, izgubili osećaj potrebe za Bogom.
- Danska je monarhija, carstvo; njena zastava je najstarija na celom svetu. Koristi se neprekidno više od 700 godina.
- Iako većina ljudi može da priušti automobile, mnogi ljudi više vole da voze bicikle u Danskoj. Prosečna osoba vozi tri kilometra dnevno, a nekad možete videti čak i premijera kako biciklom ide na posao.

Aktivnost

Danska zastava: crvena sa belim krstom

4. Letnje svedočanstvo

Poljska

U Poljskoj je leto i porodice idu na godišnji odmor. Mnoge adventističke porodice provode svoj odmor na kamp tečajevima. U proseku jedan od pet adventista u Poljskoj provede barem nekoliko dana na kampu koji se nalazi na predivnom jezeru na zapadu Poljske.

U dečjem šatoru je živo – deca su uzbuđena i vesela, uče nove pesme, izrađuju nove kreativne radove i stiču nova prijateljstva. Kada im se bude završilo jutarnje bogoslužjenje, zamolićemo nekoliko njih da nam kažu kako oni svedoče svojim prijateljima o Božjoj ljubavi.

Jagoda

Jagoda ima 8 godina i ide u drugi razred. Evo njene priče:

»Naša škola ima veronauku tri puta sedmično. Pošto sam adventista, ne idem na te časove.«

»Neki moji drugovi iz razreda ne razumeju zašto ja ne idem na veronauku. Rekla sam im da ja idem na versku nastavu u mojoj crkvi. Zove se subotna škola. Neki od njih mi kažu da ja nisam Božje dete zato što ne idem na školsku veronauku. Ja sam im rekla da ja *jesam* Božje dete zato što sam predala svoje srce Isusu. Pitali su me da li sam bila krštena kao beba, a ja sam im kazala da se u mojoj crkvi ne krstavamo dok ne budemo dovoljno odrasli da razumemo šta znači slediti Isusa i dok ne odlučimo da Ga sledimo. Bebe ne mogu da biraju.«

»Pozvala sam neke moje prijatelje da dođu u moju subotnu školu, ali dosad niko nije došao. Jedna devojčica je donela dečju Bibliju u školu i pokazala mi je. Rekla sam joj da mi je drago što ima Bibliju i preporučila joj da je čita svakog dana. Nas dve smo sada drugarice.«

Sara

Sara ima 9 godina i rodila se u Australiji, ali sada živi u Poljskoj. Evo kako ona drugima svedoči o svojoj veri.

»U školi kada imamo odmora, volim da pričam mojim prijateljima o Isusu. Jedna moja drugarica je želela da čuje nešto o Isusu, jer nije puno znala o Njemu. Pričale smo o Bogu za vreme velikog odmora i pozvala sam je da pođe sa mnom u subotnu školu. Kada su njeni roditelji došli po nju, pitala ih je da li bi mogla sa mnom da ide u crkvu. Rekli su joj da može, ali ona još uvek nije bila u mojoj crkvi. Međutim, jednog dana je donela novu Bibliju u školu. To su joj dali roditelji i zajedno smo je čitale.«

Kuba

Kuba ide u treći razred. On živi u Varšavi, glavnom gradu Poljske. On će nam ispričati interesantno iskustvo koje je imao za vreme letnjeg raspusta prošle godine.

»Prošle godine moja porodica je išla na kampovanje. Tamo sam upoznao jednog dečaka i mi smo se sprijateljili. Pričali smo o religiji

i on mi j postavljao mnogo pitanja. Odgovarao sam na njih što sam bolje umeo. Međutim, kada je moj prijatelj Artur ispričao svojim roditeljima šta sam mu govorio, oni nisu bili srećni. Rekli su mu da više ne priča sa mnom o religiji.«

»Ali, Artur je bio zainteresovan da sluša o Bogu i stalno mi je postavljao pitanja. Ja sam odgovorio na ona na koja sam znao. Artur me je pitao da li imam neku Bibliju za njega i ja sam mu jednu poklonio. Rekao sam mu gde da pronađe Deset zapovesti. Artur je bio uzbuđen što ima Bibliju, pa ju je pokazao svojim roditeljima. Ali, oni su ga naterali da mi je vrati i da mi ponovo kaže da mu ne pričam o Bogu. Loše sam se osećao zbog toga.«

»Subotu smo proveli u prirodi gde smo kampovali i tamo smo imali porodično bogoslužjenje. Artur je navratio da se vidimo i ostao je na bogoslužjenju. Jako mu se dopalo naše bogoslužjenje. To je bio poslednji dan na kampovanju i nisam imao više prilike da razgovaram sa Arturovom o Bogu, ali molim se Bogu da On učini da seme koje je posejano u Arturovom srcu donese bogat rod.«

Dečaci i devojčice, svi mi možemo da svedočimo drugima o Božjoj ljubavi tako što ćemo biti njihovi prijatelji. Još jedan način da svedočimo o Božjoj ljubavi je putem naših misionarskih darova. Ko je danas doneo svoj dar?

Informativni odeljak

- Poljska se nalazi u centralnom delu Evrope. Skoro 50 godina Poljska je bila pod komunističkom vlašću. Za vreme komunizma vlada je izgradila velike blokove identičnih stanova koji se, jedan pored drugog, nalaze na ulicama većine poljskih gradova. Ove zgrade sa istim stanovima naglašavaju komunističko verovanje da su ljudi jednaki.

- Za razliku od većine zemalja koje su bile pod komunizmom, poljski poljoprivrednici nisu izgubili svoju zemlju. Danas male porodične farme još uvek krasi pejzaž Poljske. Većina poljoprivrednika se oslanja na ljudski i životinjski rad u vreme žetve svojih useva.

5. Dečja crkva

Poljska

Kamil ima 12 godina, a njegov brat Petar 10. Njihov otac je pastor u Poljskoj. Prošle godine je crkva u koju oni idu održavala posebno dečje bogoslužjenje jednom mesečno, pa su Kamil i Petar pomagali.

U crkvu obično dođe između 20-oro i 30-oro dece. »Ali one subote kada crkva ima poseban program za decu, dođe do 40-oro njih. Neki dolaze iz okolnih adventističkih crkava.«

Revnosni pomagači

»Moja mama je ukasila sobu za dečji program«, kaže Petar. »Mi smo joj pomagali. Čak smo joj pomogli da ispeče kolače za jedan program.«

»Svidela mi se knjiga bez reči«, dodaje Petar. »Učiteljica je napravila knjigu bez reči i slika, samo sa bojama. Svaka boja predstavljala je po jedno osećanje. Ona nam je pričala priču koristeći svoju knjigu bez reči. Kada bi se nešto loše desilo u njenoj priči, pokazivala je crnu stranicu. A kada bi se nešto dobro dogodilo, učiteljica je pokazivala žutu stranicu.

»Na drugom sastanku, učiteljice su govorile o grehu. Objasnile su da svaki put kada učinimo neki greh, postajemo prljavi i jedini način da ponovo budemo čisti je da zamolimo Isusa da nam oprostí naš greh«, objašnjava Petar.

Pevanje i svedočenje

Kamilu se najviše sviđalo pevanje. »Bilo je više vremena za pevanje nego u subotnoj školi i naučili smo nove pesme koje nismo ranije pevali«, kaže on. »Neke pesme su bile sa pokazivanjem ili pokretima, pa su deca mogla da iskoriste svoju energiju da ih pevaju.«

Kamil toliko uživa u pevanju da se pridružio jednom horu koji je vežbao nekoliko pesama. Išli su u obližnje selo i održali program za ljude koji tamo žive. Onda su deca s radionice pevala za ljude. Ljudi koji su došli na program mogli su da čuju kratku propoved o Isusu. »To mi je bio jedan od omiljenih delova«, kaže Kamil uz osmeh.

Dobri rezultati

»Svidela mi se dečja crkva«, dodaje Petar. »Zbog onoga što smo naučili u dečjoj crkvi, ja provodim više vremena čitajući knjige o tome kako da budem dobar hrišćanin i Isusov sledbenik. Učim da sledim Isusa i da Mu se molim za sve. Čitanje dobrih knjiga je mnogo bolje od gledanja televizije ili igranja video-igrica. Neke priče u njima govore o tome koliko je važno da govorimo istinu i da budemo poslušni roditeljima. Naučio sam da ako učinim nešto loše, treba da zamolim Boga da mi oprost, a osobi kojoj sam učinio našao treba to da priznam.«

Oba brata se slažu da je dečja crkva odlično mesto gde deci može u isto vreme biti zabavno dok uče kako da budu dobri hrišćani.

Naši misionarski darovi pomoći će crkvama da održavaju programe kao u Petrovoj i Kamilovoj crkvi na kojima će deca, ali i odrasli, moći da nauče kako da slede Isusa i da imaju srećan, ispunjen život.

Misionarski odeljak

- U Poljskoj ima samo oko 5 700 adventista što je jedan adventista na 6 674 ljudi.
- Gotovo cela poljska populacija pripada državnoj religiji. Deci se u školama drži veronauka osim ukoliko roditelji ne zahtevaju da deca idu na versku nastavu u svojoj crkvi. Adventistička deca se u školi suočavaju sa poteškoćama, jer im se deca iz razreda rugaju i govore da nisu hrišćani i da neće ići na nebo zato što ne dolaze na časove veronauke u školi.
- Molite se da adventistička deca koja žive u Poljskoj svedoče svojim prijateljima o svojoj veri. Molite se da roditelji nauče decu koliko je važno biti veran Bogu u trenucima protivljenja drugih.

Aktivnost

Učimo poljski jezik

Evo nekih reči i fraza na poljskom jeziku. Naglašeni slogovi su napisani veliki slovima.

Svakodnevni izrazi

Zdravo
Dobro jutro
Da
Ne
Doviđenja
Bog te voli

Izgovor

češč
djen DO-bri
Tak
N-je
DO-vi DZE-n-ja
Buk će KO-ha

6. Martinina misija

Poljska

Martina ima 10 godina i ide u četvrti razred. Ona živi u gradu na jugu Poljske. Voli da pliva, da čita svoju Bibliju i da drugoj deci govori o Isusu.

U poljskim školama deca moraju da idu na časove veronauke. Svako dete mora da pohađa te časove, osim ukoliko roditelji zahtevaju da deca budu odsutna. Ponekad kada dete ne ide na veronauku, druga deca mu se rugaju i govore da neće ići na nebo. Martina zna da to nije istina, ali teško je biti drugačiji, naročito pošto je Martina jedina adventistkinja u svojoj školi. »Objasnila sam mojim prijateljima u školi da ja idem u crkvu i da služim Bogu. Rekla sam im da imam i veronauku u mojoj crkvi. Sada me više ne ismejavaju.«

Martina želi da bude primer drugima za Isusa. Trudi se da uvek bude vesela i od pomoći drugima u školi, a kod kuće se moli i čita svoju Bibliju. Kada god može, ona priča svojim prijateljima o veri koju ima.

Martinina nova drugarica

Jednog dana nakon nastave, Martina je u školskom hodniku srela jednu devojčicu. Predstavila joj se, a devojčica joj je kazala da se zove Natalija. Devojčice su malo razgovarale. Martina je pitala Nataliju za dozvolu da se moli za nju i Natalija se složila. Bilo joj je drago što će se neko moliti za nju.

Dva dana kasnije devojčice su se ponovo videle nakon završetka časova. Bile su srećne što su se opet našle i razgovarale su o školi i drugim stvarima. Martina je pitala Nataliju gde živi i šta voli da radi, a Natalija joj je odgovorila. Martina joj je rekla da se moli za nju svake večeri. Natalija se iznenadila, ali je bila srećna što ima posebnu drugaricu kojoj je toliko stalo da se moli za nju. Martina je pozvala Nataliju da pođe s njom u crkvu, a Natalija je kazala da mora prvo da dobije maminu dozvolu.

Martina je nastavila da se moli za Nataliju kod kuće. Čeznula je da njena nova drugarica zavoli Isusa kao što Ga je i ona sama volela.

Kraj školske godine

Ali, pre nego što je Natalija krenula u crkvu sa Martinom, završila se školska godina. Martina, njena mama i baka otišle su na odmor. Kada su se vratile kući, Martina je zvala Nataliju nadajući se da će moći malo vremena da provedu zajedno. Tada je saznala da se Natalija odselila u drugi grad.

Martina je bila razočarana što se Natalija odselila i što nisu mogle zajedno da idu u crkvu. Ona se i dalje moli za Nataliju, samo što se sada moli da će neko drugi pozvati njenu drugaricu da dođe u adventističku crkvu.

Martina nastavlja da svedoči drugima o Isusovoj ljubavi. Ona se moli za njih i poziva ih u crkvi. Martina je pravi misionar.

I mi možemo biti misionari – kod kuće, u školi i u našem susedstvu – tako što ćemo biti veseli, ljubazni i brižni, i govoriti drugima da ih Bog voli. Možemo dati i naše misionarske darove da bi drugi saznali da ih Bog voli. Hajde da ove sedmice učinimo sve što možemo da nekome posvedočimo o Božjoj ljubavi.

Misionski odeljak

- Misionar je osoba koja pokušava da drugima govori o Isusu. U Poljskoj nema puno adventista i ponekad deca u školi ne znaju ko su adventisti. Iako ima nekoliko dece iz hrišćanskih domova, Martina je jedina adventistkinja u svojoj školi, zato ona ima veliku odgovornost da drugima govori o Isusu. Molite se da Martina i druga adventistička deca koja su kao ona, ne bude obeshrabrena što su usamljeni svedoci za svoju veru.

- Jedno mesto u Poljskoj na kojem deca i odrasli mogu zajednički da snaže svoju veru jesu kamp-tečajevi. Deo trinaestog subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći će da kamp postane bolje mesto na kom će adventisti moći da imaju bogoslužjenja i gde će drugi moći da dođu i da čuju da ih Bog voli.

Aktivnost

Poljska zastava: gore belo, dole crveno

7. Muhabina nada, prvi deo

Sudan

Muhaba je spustila tešku plastičnu kantu punu vode iz komšijskog bunara. Uzdahnula je s olakšanjem. Onda je uzela metlu koja je bila napravljena od vezanih prutova i očistila prašnjavi pod kolibe od blata i slame. Kasnije je prala odeću članovima porodice pre spremanja večere na otvorenoj vatri.

Muhaba živi u selu na granici Sudana i Ugande. (*Pokaži Sudan na mapi*) Ona je najmlađe dete u adventističkoj zemljoradničkoj porodici. Ali, kao i mnoga druga deca u Africi, Muhaba živi sa starijom sestrom i pomaže joj da se brine za porodicu. Muhaba je navikla na težak rad. Svakog dana ona pomaže u pripremanju obroka na otvorenoj vatri izvan njihove kolibe. Donosi vodu iz seoskog bunara – za piće, kupanje i pranje odeće. Kada završi sa kućnim poslovima, Muhaba pomaže u čuvanju dvoje starije dece svoje sestre, a pokušava da izvršava i svoje školske dužnosti.

Muhabina želja

Muhaba je odrasla u porodici koja voli Boga. Ona voli kada se porodica subotom okuplja na bogoslužjenju. Sastaju se u njihovom domu, jer nigde u blizini nema adventističke crkve. Oni pozivaju svakoga ko želi da im se pridruži da slobodno dođe. Grupa je mala, ali otac je odlučan u svojoj nameri da njegova deca odrastu u poznanju Biblije i Boga.

Dokle njeno sećanje seže, Muhaba je želela da sledi Isusa i da bude Njegov učenik. Iz prve ruke je naučila da je život nesiguran jer je njen stariji brat, sa kojim je bila vrlo bliska, umro pre dve godine. Muhaba želi da bude sigurna da je spremna da se sretna sa Isusom ako umre mlada. Ona želi da razume toliko mnogo stvari koje je čula za vreme porodičnog bogoslužjenja.

Njen otac ima Bibliju, porodično najdragocenije blago. Deci nije dozvoljeno da rukuju Biblijom ili da je čitaju kad god pože. Možda ju je njena stidljivost sprečavala da pita oca za dozvolu da čita Bibliju. Muhaba zna da mnoge druge porodice čak ni nemaju

Bibliju. Biblija je za većinu ljudi preskupa, naročito kada se roditelji muče da pribave sredstva samo za najosnovnije potrebe – hranu i odeću za decu.

Biblije nisu oduvek bile pristupačne na Muhabinom jeziku. Ustvari, dve godine ljudi nisu mogli da kupe Bibliju na svom jeziku čak i da su imali novac. Tek je skoro Muhaba saznala da postoji nekoliko dostupnih Biblija, ali pre odlaska na biblijsko proučavanje, nije imala puno nade da će ikada posedovati jednu.

Duhovni izlet

Jedna misionarska porodica živela je u velikom gradu koji je bio udaljen oko 30 km od Muhabinog doma. Nekoliko puta godišnje misionari su posećivali Muhabinu porodicu da bi bili zajedno na bogoslužjenju u subotu. To su bili srećni trenuci za Muhabu, naročito zato što misionari imaju devojčicu koja je njena vršnjakinja i zove se Harmoni. Dve devojčice vole da razgovaraju i da se zajedno igraju.

Jednog dana, Harmonina majka je rekla Muhabi da je planirala sedmicu duhovnog izleta nekoliko devojčica, pa je pozvala Muhabu i njenu sestru da im se pridruže. Proučavale bi Bibliju zajedno i pripremale se za krštenje.

Muhaba je toliko želela da ide, ali kako? Njena sestra je tek rodila bebu i bila joj je potrebna pomoć oko kuće. Muhaba je puno razmišljala o sedmici koju bi provela na tihom mestu na planini proučavajući Bibliju i učeći kako da sledi Isusa. Kada bi samo sestra mogla da je pusti da ide!

Muhaba nije bila sigurna kako da pita sestru da li može da ide na biblijski izlet proučavanje, ali ono što je mogla, bilo je da radi. Zato je radila dvostruko više kako bi bila sigurna da je sve završeno – veš, kuvanje, čišćenje. Kada je misionar došao na motoru da pita Muhabinu sestru da li Muhaba može da pođe na biblijski izlet, njena sestra se složila. Muhaba je bila tako uzbuđena. Skakala je po kući od radosti što ide na biblijski izlet.

Dečaci i devojčice, da li ste ikada bili tako uzbuđeni zbog proučavanja Biblije? Sledeće subote saznaćemo šta se dogodilo na biblijskom izletu. U međuvremenu ne zaboravite da će naši misionarski

darovi pomoći misionarima kao što je Harmonina porodica, da ljude upoznaju sa Isusom.

Informativni odeljak

- Sudan je najveća zemlja u Africi. Prostire se od pustinje Sahare na severu do močvarnog juga. Arapi, od kojih su mnogi muslimani, žive na severu, dok Afrikanci koji su hrišćani ili obožavaju tradicionalne bogove, žive na jugu.
- Ove razlike među rasama i religijama prouzrokovale su ozbiljne probleme u Sudanu. Vodili su se ratovi oko zemlje i religije, te su milioni ljudi, naročito na jugu, bežali da se spase od vojnika koji su napali i spalili njihova sela i tako ubili mnogo ljudi.
- Borbe su se završile, ali biće potrebne godine da ljudi izgrade svoje kuće iznova i vrate se normalnom životu.

8. Muhabina nada, drugi deo

Sudan

(Kratko ponovi priču od prošle subote)

Muhaba je bila tako uzbuđena što je mogla da ide sedmicu dana na biblijski izlet da je utrčala u kuću da se presvuče. Ali, zaboravila da je ponese ostale stvari.

Sada je bio red na misionarku da se slatko nasmeje. »Muhaba, ideš na nedelju dana. Biće ti potrebna neka radna odeća, sapun i peškir«, rekla je nežno. Muhaba je brzo pokupila nekoliko stvari i ubacila ih u torbu. Uskoro su bili na putu.

Duhovni izlet

Misionarka i devojčice su stigle na svoje odredište – mirni planiniski obronak daleko od grada. Svaka devojčica dobila je Bibliju

i upustvo da nađe mirno mesto gde bi mogla nasamo da razgovara sa Bogom i proučava. Devojčice su odjurile da pronađu svoje tiho mesto. Muhaba je pronašla savršeni kutak gde je mogla da čuje cvrkut ptica i da oseti povetarac na svom licu. Sela je i otvorila svoju Bibliju.

Nakon izvesnog vremena, misionarka je zviždukom pozvala devojčice da se vrate na mesto sastanka gde bi mogle zajedno da proučavaju Bibliju.

Svskog dana devojčice su se budile pre zore da pripreme hranu i očiste dvorište kuće u kojoj su spavale. Nakon doručka bi sedele i proučavale Bibliju. Poslepodne su imale vremena da operu svoju odeću i da malo plivaju u reci ili da se igraju u senci obližnjeg drveća.

Dani su brzo prolazili, a mala grupa se zajedno okupljala, proučavala Božju reč i slavila Ga pesmom. Ponekad bi se ljudi koji su šetali u blizini zaustavljali i slušali. Neki od njih videli su da devojčice imaju Biblije, pa su pitali kako i oni mogu doći do jedne.

Devojčice su se smenjivale u čitanju biblijskih stihova za svaku temu. Kada su proučavali o smrti, Muhaba je imala mnogo pitanja.

U subotu mala grupa je šetala stazom koja je vodila pored kuća od blata i cigala, a krave su pasle u visokoj travi. Konačno su pristigle u selo gde se okupila grupa vernika.

Muhaba je bila tako srećna što je bila na bogosluženju sa drugima ljudima koji su svetkovali subotu. Za vreme bogosluženja devojčicama je bilo rečeno da mogu da zadrže Bibliju iz koje su proučavale te sedmice. Muhaba je zagrlila svoju Bibliju. *Moja Biblija!*, pomislila je. *Sada mogu da je čitam kad god imam vremena. Ne moram da pitam nikog drugog da pozajmim!*

Nekoliko sedmica kasnije Harmoni je posmatrala svoje prijateljice koje su bile krštene u maloj reci u blizini Muhabinog doma.

Prilika za pomoć

Muhaba voli svoju Bibliju. Hiljade dece čekne da ima svoju Bibliju da čita. Ovog tromesečja možemo da pomognemo deci da ostvare svoj san da imaju sopstvenu Bibliju, jer će deo subotnoškolskog dara trinaeste subote pomoći da se kupe Biblije za decu na jezicima

Sudana, Izraela i Pakistana. Biblije koje ćemo obezbediti za decu ovih zemalja imaće uticaj na kompletne porodice – samo zato što ćemo dati dar trinaeste subote.

Misionski odeljak

- Samo nekoliko ljudi u Sudanu ima svoju Bibliju. Godinama Biblije nisu bile dostupne na nekom od lokalnih afričkih jezika. Sada je moguće kupiti Bibliju, ali one su skupe. Često je potrebna čitava mesečna plata da se kupi samo jedna Biblija. Čak i da mogu da je čitaju, malo porodica može da priušti sebi da kupi Bibliju.
- Ovog tromesečja poseban dečji projekat trinaeste subote biće da se kupe Biblije za decu u Sudanu koje će moći da dele sa svojim porodicama. Jedna Biblija može pomoći da cela porodica dođe bliže Bogu.

Aktivnost

Učimo džuba-arapski jezik

Evo nekih reči i izraza na džuba-arapskom jeziku, trgovačkom jeziku u južnom Sudanu. Naglašeni slogovi napisani su velikim slovima.

Svakodnevni izrazi	Izgovor
Dobro jutro	sa-BA al ker
Dobrodošli	FA-dal
Molim te	bel IZ-nak
Hvala	ŠO-kra
Da	nam
Ne	la
Blagoslovena subota	sa-BAT al-se-jid

9. Biblija za Šaruna

Pakistan

Današnja priča dolazi iz Pakistana, zemlje koja se nalazi severozapadno od Indije. (*Pronađi Pakistan na mapi*) Većina ljudi koji tamo žive su muslimani. Ima veoma malo hrišćana i još manje adventista.

Osmogodišnji Šarun nagnuo se u svojoj stolici dok je učiteljica u subotnoj školi pričala biblijsku priču. Postavila je pitanje, a Šarunova ruka poletela je u vazduh. Učiteljica ga je prozvala, a on je odgovorio: »David. David je ogromnog diva ubio praćkom i kamenom.«

Šarun voli subotnu školu. On voli priče koje učiteljica priča svake sedmice u njegovom razredu. A sada on voli da sam čita priče u svojoj sopstvenoj Bibliji.

Nema Biblija za decu

Šarun i njegova porodica idu u adventističku crkvu u Lahoru, velikom pakistanskom gradu. Vernici se okupljaju u kući koja je renovirana u crkvu. Ne tako davno, vernici su okrečili crkvu i obnovili pod. Sada sve izgleda čisto i blistavo.

Neko je donirao flanelograf za biblijske priče i učiteljica ga koristi u subotnoj školi. Sada deca mogu da kroz slike posmatraju kako se priča odvija. Kada je jedna misionarka posetila crkvu, primetila je da deca nisu donela svoje Biblije u crkvu. »Sledeće subote molim vas ponesite svoje Biblije u subotnu školu«, ohrabrila ih je s osmehom.

»Ali, učiteljice«, kazala je jedna devojčica, »ja nemam Bibliju.« I druga deca su klimala glavon. Šarun je dodao: »Moj tata ima Bibliju, ali ne verujem da će mi dozvoliti da je donesem u crkvu.«

Misionarka je bila iznenađena da deca nemaju Biblije. »Hajde da naučimo neke biblijske stihove napamet da bismo Božju reč imali gde god idemo«, predložila je misionarka. Učiteljica se složila i odstampala biblijske tekstove. Deca su uložila veliki trud da ih nauče napamet. Takođe su se molili da dobiju sopstvene Biblije.

Biblije za decu

Neko je poslao novac misionarima da kupe Biblije za decu. Deca su s nestrpljenjem čekala da Biblije stignu. Konačno su bile tu. Uči-

teljica je otvorila kutiju i svakom detetu pružila po jednu Bibliju. Pomogla im je da napišu svoje ime unutar korica.

Sada su deca s radošću čitala priče u svojim Biblijama. Naučila su napamet redosled biblijskih knjiga i mnogo stihova. Deca su tako željna da nauče više o Bogu da neka od njih dođu sat vremena ranije u subotnu školu kako ne bi ništa propustila!

Šarun čuva svoju Bibliju kao najveće blago, ali on zna da druga adventistička deca u Pakistanu nemaju Bibliju. On je srećan što će deo trinaesto subotnoškolskog dara ovog tromesečja pomoći da se deci u Pakistanu, Izraelu i Sudanu kupe Biblije.

I mi možemo pomoći ovoj deci tako što ćemo doneti veliki dar 25. septembra. Onda će više dece moći da ima Bibliju i da samostalno čita o Božjoj ljubavi.

Informativni odeljak

- Pakistan leži severozapadno od Indije. Gotovo čitava njegova populacija su muslimani.
- Samo 12 877 adventista živi u Pakistanu. To je jedan adventista na 13 000 ljudi. U ovoj zemlji nije lako svedočiti o Bogu. Ali deo posebnog dečjeg dara trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da se pribave Biblije za adventističku decu kako bi mogla sama da čitaju Božju reč i uče kako da o svojoj veri svedoče drugima.

Aktivnost

Ljudi u Pakistanu govore arapski jezik. Dole se nalazi brojevi od 9 do 0 (Araplji čitaju s desna na levo). Možete li da ih pročitate?

٩ ٨ ٧ ٦ ٥ ٤ ٣ ٢ ١ ٠

9 8 7 6 5 4 3 2 1 0

10. Veoma mala subotna škola

Izrael

Danas ćemo upoznati devojčicu koja živi u Izraelu. (*Pronađi Izrael na mapi*) Izrael je mala zemlja koja se nalazi na Mediteranskom moru. Većina ljudi koji žive u Izraelu su potomci Izrailjaca biblijskih vremena, koji su se još zvali i Jevreji. Oni su došli iz mnogih zemalja širom sveta da žive u zemlji koja je bila obećana njihovim precima.

Novopridošlice u Izraelu

Kristina i njena majka preselile su se u Izrael iz Ukrajine, zemlje zapadno od Rusije. (*Pronađi Ukrajinu na mapi*) Pronašle su stan u jednom velikom gradu i Kristina je krenula u školu. Brzo je naučila jevrejski, državni jezik Izraela, i uskoro je mogla da razume svoju učiteljicu i da stekne nove prijatelje.

Kristina i njena majka su adventistkinje, ali nisu znale gde da nađu adventističku crkvu u gradu. Zato su svake subote imale bogoslužjenje u svom stanu.

Jedna od Kristininih novih drugarica je Alona, devojčica koja živi u njenoj zgradi. One se zajedno igraju posle škole. Jedne subote Alona je pokucala na Kristinina vrata i pitala je da li hoće da se igraju. Pošto je bila subota, Kristina je predložila da su igraju subotne škole umesto svakodnevnih igara.

Šta je subotna škola?

»Šta je to subotna škola?«, pitala je Alona i naprčila nos. Znala je šta je škola, a znala je i šta je subota, ali nikada ranije nije čula za subotnu školu.

»Subotna škola je zanimljiva!«, objasnila joj je Kristina. »Tamo pevamo pesme o Bogu i slušamo biblijske priče. Onda učimo biblijski stih i igramo igru iz Biblije.»

Aloni se subotna škola učinila zanimljivom igrom, ali je mislila da bi bilo zabavnije ako bi se igralo više dece. »Naše lutke mogu kobajagi da budu druga deca!«, rekla je Kristina. Devojčice su skupile svoje lutke i plišane životinje i namestile ih u Kristininoj sobi. Onda je Kristina počela Alonu i lutke da uči pesme o Isusu.

Devojčicama je baš bilo zabavno da se igraju subotne škole, pa su odlučile da će se i sledeće subote igrati. Kristina je zapisala biblijske stihove u jednu svesku, a Alona je prepisala stihove u svesku svake lutke, tako da su ih i lutke kobajagi učile. Uskoro je Alona znala stihove napamet.

Devojčice su pevale pesme, a onda je Kristina ispričala biblijsku priču. Ponekad su nešto crtale da bi ilustrovale priču. Drugi put bi igrale biblijsku igru ili slušale biblijsku priču na kaseti i pravile čestitke na kojima piše *Isus te voli*. Napisale su po jedan biblijski stih unutar svake od njih i poklonile ih svojim prijateljima i porodici.

Devojčice su pričale svojim prijateljima o Kristininoj subotnoj školi i jedne sedmice je došla njihova drugarica Nađa. Sada dolazi kad god može. Nađa i Alona nisu hrišćanke, ali one vole Kristininu subotnu školu.

Odlazak u crkvu

Jednog dana Kristinina majka imala je dobre vesti. »Našla sam danas adventističku crkvu!«, kazala je. »Sada možemo da idemo subotom u crkvu!« Majka je bila ushićena, a i Kristina je bila radosna što će ponovo moći da ide u subotnu školu. A onda se setila svojih drugarica. »Mogu li da pozovem Alonu i Nađu da krenu s nama?«

Majka ju je ohrabrila da ih pozove, ali Alonini roditelji smatraju da je crkva predaleko od njihove kuće. Kristina je tužna što njena drugarica ne može da ide s njom u crkvu, ali devojčice se i dalje igraju subotne škole subotom popodne. Kristina priča biblijsku priču koju je te sedmice proučavala za subotnu školu.

Kristinine nade

»Nadam se da će jednog dana Alona i Nađa krenuti sa mnom u crkvu«, kaže Kristina. Ona je pozvala i druge drugarice da dođu u njenu malu subotnu školu kod kuće, ali do sada niko još nije došao.

Kristina je Isusov misionar. Ona je srećna što može da pomogne drugima da saznaju da ih Isus voli. Ovog tromesečja mi možemo da pomognemo Kristini i deci kao što je ona da posvedoče o svojoj veri. Deo dara trinaeste subote ovog tromesečja pomoći će da su kupe Biblije na jezicima dece koja žive u Izraelu, Pakistanu i Sudanu. Za koliko Biblija možemo mi da pomognemo da se kupe? Zavisi od toga koliko budemo dali.

Informativni odeljak

- Izrael je mala zemlja na Mediteranskom moru. U toj zemlji je rođen Isus.
- Relativno malo ljudi koji žive u Izraelu su hrišćani. Samo 874 adventista živi u ovoj zemlji. To je jedan adventista na 8 580 ljudi. Mnogi od ovih ljudi nisu ni Jevreji, ni Palestinci, već imigranti iz drugih zemalja koji su došli da nađu bolji život.
- Deca u Izraelu će dobiti neke od Biblija koje će omogućiti naš dar ovog tromesečja. Što više damo, više Biblija će crkva moći da kupi.

11. Egipatska avantura

Egipat

Današnju priču nam priča misionar iz Egipta.

Danas je petak, pa u Kairu, u urbanom glavnom gradu Egipta, zvučnici emituju poziv muslimanima na molitvu. Petak je njihov sveti dan, dan kada verni muslimani idu u džamiju da se mole. Čini se da je grad prepun džamija i gotovo sa svih strana možemo čuti poziv na molitvu.

Muški glas sporo i svečano peva na jeziku koji ne razumem, pozivajući ljude na molitvu. Iz nekog razloga, teši me razmišljanje da se ljudi približavaju Bogu, pa makar Ga zvali i drugim imenom.

Put do pijace

Ali, čak i na svoj sveti dan, ljudi su zauzeti zarađujući za život. Mi im se pridružujemo jer odlazimo na pijacu da kupimo sveže voće i povrće i hleb za subotu. Moramo da gledamo gde hodamo i da pazimo na automobile. Oni imaju prvenstvo prolaza ovde, ili vozači barem tako misle.

Na putu do pijace prolazimo pored radnje sa začinima. Bele platnene vrećice ispunjene raznobojnim začinima stoje jedna pored

druge i ispuštaju divne mirise. Kako predivnih boja i svežih mirisa ima u ovoj radnji! Sledeća radnja pored koje prolazimo je mala radnja koja prodaje vruć pasulj. U Egiptu ljudi ovaj pasulj jedu za doručak. Mmmmm, kako dobro miriše!

Skrećemo u usku ulicu koja je u senci visokih stambenih zgrada s obe strane. Čist veš visi okačen na terasama, sušeći se na povetarcu. Konačno dolazimo do pijace. Male tezge i prikolice sa točkovima pune su raznobojnog voća i povrća. Drugi imaju ogromne komade mesa koji vise na štapovima. Muve zuje oko nas i oko namirnica koje ljudi prodaju.

Ja uzimam mandarinu koja još uvek ima dršku i list. Voće raste u Egiptu i donosi se sveže svakog dana. Cene su napisane arapskim brojevima, pa se mučim da ih pročitam da bih prošao što jeftinije. Izabrali smo voće i povrće – neko je toliko sveže da još ima zemlje na sebi – i krećemo kući. Vreme je da se pripremimo za subotu!

Ckrva u selu

U subotu ujutro se vozimo do sela gde imamo malu crkvu. Bili smo primećeni čim smo kročili u selo. Deca trče pored našeg auta dok polako vozimo uskim putem prema crkvi. Deca nas prate, uzbuđeno brbljajući jer znaju da smo strani, a stranci ne dolaze često u njihovo selo.

Odrasli pokušavaju da oteraju decu, a ja razmišljam o deci koja su trčala prema Isusu u Bibliji. Odrasli su hteli da odgurnu decu, ali Isus je rekao: »Pustite decu neka dolaze k meni.« Nadam se da deca u Egiptu žele da ih Isus blagoslovi!

Crkva u selu je aktivna i živa! Ima puno male dece i njihovih roditelja. Njihova radost i živahnost ulepšali su našu posetu. Deca su izvela posebne biblijske scenske prikaze i pevala pesme za nas. Naročito mi se dopao prikaz Isusovog rođena. Dečja svakodnevna odeća je izgledalo tako slično odeći koju su ljudi nosili u Isusova vremena. To je priču učinilo još stvarnijom.

Čak je i hrana koju su služili nakon crkve bila slična onoj koju je možda Isus jeo – hleb sa bivoljim sirom ili melasom (šećernim sirupom), a pošto životinje žive sa ljudima u njihovim domovima ili blizu njihovih vrata, muve su takođe pokušavale da nam se pridruže za ručak! Morao sam dobro da pazim da ne zagrizem parče hleba sa muvom na njemu!

Pozdravljamo se s našim prijateljima u selu i idemo sa pastorom da posetimo ljude koji danas nisu bili u crkvi. Kada smo stigli u auto da krenemo kući, bili smo umorni. Počeo sam da shvatam zašto je Isus voleo da se osami i da razgovara sa svojim Ocem nakon dugog dana propovedanja ljudima. Mislim da ću sada više uživati u vremenu koje provodim sa Isusom.

Informativni odeljak

- Egipat je antička zemlja poznata po svojim piramidama i pričama o Mojsiju i faraonima. Danas manje od 1 000 adventista živi u Egiptu. Teško je postati hrišćanin tamo, ali naša adventistička srednja škola Nil Junion Akademija unosi promenu u život dece koja je pohađaju.

- Molite se za vernike u Egiptu, jer je ponekad opasno svedočiti drugima o svojoj veri. Molite se naročito za mlade ljude koji su učenici na Nil Junion Akademiji gde deo trinaestog subotnog dara od pre nekoliko godina pomaže ovoj školi da svoje društvo i okolinu upozna sa Isusom.

12. »Mama, video sam anđele!«

Bliski Istok

Današnja priča govori o misionarskoj porodici koja živi u zemlji koju ne smemo da otkrijemo. Nalaze se negde na Bliskom Istoku, području koje se proteže od severne Afrike do Arapskog poluostrva. (*Pronađi regiju Bliskog Istoka na mapi*)

»Karl, da li bi voleo da ideš u park da se poigraš?«, upitao je tata.

»Jupiiiiiii!«, uzviknuo je Karl i potrčao da uzme jaknu i patike. Njih dvojica su ušli u auto i odvezli se do parka koji je bio nešto udaljen od kuće.

»Stigli smo«, rekao je tata dok je parkirao auto. Pomogao je Karlu da otpočea pojas i njih dvojica su krenuli prema parku. Tata je kupio sok u maloj prodavnici i seo za sto odakle je mogao da posmatra Karla kako se igra.

Neobični posetioci

Nekoliko minuta kasnije, jedan mladić je ušao u park. Seo je blizu Karlovog tate i njih dvojica su otpočeli neobavezni razgovor. Mladić je tajno bio zainteresovan za hrišćanstvo, pa mu je tata govorio o Bogu.

Onda je tata primetio nekoliko ljudi kako ulaze u park i sedaju blizu njih. Pitao se da li su ovi ljudi njega posmatrali. Nastavio je da časka s mladićem, nadajući se da izgleda spontano.

Karl je došao kod tate da popije sok i onda se vratio igri. Kasnije je ponovo došao kod tate i položio glavu na njegova ramena nekoliko minuta pre nego što se vratio u park. I dalje su neobični ljudi bili u njihovoj blizini.

Pratnja!

Konačno je tata ustao od stola, pozvao Karla i krenuo prema ulazu u park i dalje neobavezno razgovarajući sa mladićem. Tatu je prošla jeza kada je video ljude koji su sedele blizu njih da ustaju sa stolica i prate ih na izlazu iz parka. *Šta se dešava? Pitao se tata. Jel su ovo špijuni? Molim Te, Bože, zaštiti nas*, molio se.

Karl i njegov otac popeli su se na stepenice koje su vodile prema izlazu iz parka do njihovog auta. Otac je pogledao preko ramena i video neobične ljude kako se okreću od izlazne kapije parka i odlaze.

Tata i Karl su ušli u auto i krenuli kući. Karl je bio tih za vreme vožnje, pa se otac pitao da li je dečak osenio njegovu zabrinutost.

»Video sam anđele!«

Kada su došli kući, majka ih je pozdravila. »Mama, danas sam video anđele. Video sam anđele!«

Mama je kleknula pored Karla i rekla: »Stvarno? Gde si video anđele?«

»Na stepenicama u parku«, rekao je Karl. Tata se srušio u svoju stolicu. *Znači zato su se oni ljudi odjednom okrenuli na izlazu iz parka!*

Pomisliio je tata. *Ja nisam video anđele, ali Karl jeste!* Otac je prošaputao molitvu zahvalnosti za zaštitu kada se sreo sa mladim čovekom koji je želeo da sledi Isusa u zemlji gde biti hrišćanin može biti opasno.

Karl i njegovi prijatelji su misionari u teškom delu sveta. Naši misionarski darovi i naše molitve su podrška misionarima širom sveta. Hvala vam što dajete da bismo mogli da šaljemo misionare tamo gde su najpotrebniji.

Misionarski odeljak

- U mnogim zemljama sveta je teško, a često i opasno svedočiti drugima o svojoj veri. Molite se za ljude koji rade u ovim zemljama. Molite se da ih Bog zaštiti i da im mudrost da nađu one koji su iskrenog srca i žele da saznaju više o Bogu. Molite se da misionari koji tamo rade znaju kako da razgovaraju sa ljudima o Bogu, a da ne ugroze sopstveni život.

- Vaši misionarski darovi pomažu misionarima u mestima koje ne možemo da spomenemo. Hvala vam za vaš misionarski dar koji dajete svake sedmice. Hiljade ljudi će čuti o Božjoj ljubavi zato što dajete vaš dar.

Aktivnost

Humus

Ovaj klasični bliskoistočni umak je hranljiv i lako se pravi. Služite ga uz komadiće tostiranog hleba ili sa svežim povrćem.

Sastojci za više od 10 porcija:

300 g sirovih leblebija

3 kašike taan-a (u nedostatku zameniti sa 100 ml maslinovog ulja) sok od 2 limuna

so, malo aleve paprike za ukrašavanje

5-6 češnjeva belog luka

Priprema

Potopiti uveče sirovu leblebiju, a sutradan je kuvati u svežoj vodi, dok ne omekša. Kad je skuvana, procediti je, ali sačuvati vodu od

kuvanja. Skuvan u leblebiju staviti u blender i dodati sok od jednog ili dva limuna, so, oko 3 kašike maslinovog ulja, i tri kašike taan-a. Vodu od kuvanja dolivati malo po malo, tako da mikser može da radi, ali da ne bude suviše retka masa. Treba da bude gustine kao krompir pire.

Staviti u neki dublji sud, odozgo posuti malo aleve paprike i (po želji) unutra može da se izmiksira i beli luk.

Prebaciti u činiju za služenje, preliteri nekoliko kašika maslinovog ulja, tako da se ne suši, nego da ulje sačuva svežinu humusa, posuti alevom paprikom i ukrasiti maslinama.

Program za trinaestu subotu

Ako će vaš razred imati program trinaeste subote kod odraslih:

- Vežbajte jednu ili više pesama ovog tromesečja koju ćete pevati za vreme programa ili za vreme prilaganja dara.
- Pošaljite roditeljima poruku da ih podsetite na program, a decu ohrabrite da svoj dar za trinaestu subotu donesu 25. septembra.
- Dok prikupljate dar trinaeste subote, podsetite sve prisutne da su njihovi darovi pokloni za širenje Božje reči u celom svetu, a da će ¼ našeg dara trinaeste subote ići direktno u Trans-evropsku diviziju za projekte koji se nalaze na karti na zadnjoj korici biblijske pouke. Takođe, podsetite decu na poseban dečji projekat – Biblije za decu u Pakistanu, Izraelu i Sudanu.
- **Ako se vaš razred neće pridruživati odraslima** za poseban program, iznesite priču dečjeg projekta za vreme mision-skog dela.
- Iskoristite sledeći program u svom razredu.
- Podsetite decu da donesu svoj dar za trinaestu subotu. Prebrojte novac i kažite deci koliko su donosili celog tromesečja, a koliko su dali danas – trinaeste subote. Pohvalite ih za sve što su učinili i kažite im da će njihovi darovi uneti veliku promenu u život dece slične njima širom sveta.

* * *

Veliki posao koji čeka

(Zamolite četvoro starije školske dece iz subotne škole da predstavljaju ovaj program mlađoj školskoj i predškolskoj deci. Ne moraju da uče napamet svoje uloge, ali bi trebalo da budu dovoljno upoznati sa njima da bi ih čitali prirodno i s osećajem)

Narator: Ovog tromesečja slušali smo priče o deci širom Trans-evropske divizije. *(Ako je moguće, pokaži diviziju na mapi)* Posebni projekti za koje će se iskoristiti naš dar danas povezani su sa bogoslužjenjem. Hajde da čujemo nešto o ovim projektima.

Niko: Ja sam Niko iz Finske. *(Pokaži Finsku na mapi)* Finska je zemlja koja ima hiljade jezera. Nalazi se toliko severno da se za vreme leta nikad potpuno ne smrkne, čak ni noću, a zimi mrak padne jako rano!

Ja živim u malom gradu blizu glavnog grada Helsinkija. U blizini moje kuće adventistička crkva ima veliku farmu sa poljima, visokim drvećem i velikim jezerom. Velika kuća je pretvorena u školu. To je super mesto za školu – u prirodi, sa mnogo drveća i svežeg vazduha. Mi nemamo crkvu, pa se skupljamo u najvećoj školskoj učionici. Postaje nam jako tesno jer sve više i više ljudi dolazi u našu crkvu.

Na farmi se nalazi ambar koji ćemo pretvoriti u crkvu. Vredno radimo da sakupimo novac da renoviramo ambar u dom molitve. Koštaće skupo da se urade i grejanje i svetla da bi bilo što prijatnije. Ali, ako to ne uradimo, nećemo imati mesta za one koji žele da dođu da slave Boga. Molim vas, pomozite nam da završimo renoviranje našeg ambara u crkvu da bismo mogli više da svedočimo o Božjoj ljubavi našim susedima i da ih pozovemo da pođu s nama na bogoslužjenje.

Narator: Hvala ti, Niko. Sada će nam Ana reći o njenom projektu u Kopenhagenu u Danskoj.

Ana: Ja živim u glavnom gradu Danske, Kopenhagenu. To je veliki grad, ali tamo nemamo mnogo adventista. Imamo samo tri male crkve gde se govori danskim jezikom. Jedna je napravljena kao kafe-crkva da privuče mlade ljude.

Međutim, u Danskoj ima na hiljade ljudi koji nisu Danci. Ali do pre par meseci nismo imali crkvu u kojoj bi mogli da se osećaju kao kod kuće. Neki od ovih ljudi su studenti, drugi su privremeni radnici iz Azije, a treći su turisti. Jedne subote izbrojala sam 17 različitih jezičkih grupa u našoj crkvi! Pošto većina stranaca koji žive u Danskoj govore engleski, mi imamo bogoslužnje na engleskom jeziku.

Naša crkva brzo raste i potrebno nam je odgovarajuće mesto za bogoslužnje! Sada se skupljamo u maloj školskoj učionici i imamo svoje bogoslužnje u jednoj danskoj crkvi. To je u redu za sada, ali neki ljudi ne mogu da dođu jer nema autobusa u blizini, a opasno je ići peške uveče kada završimo večernje bogoslužnje.

Imamo pastora sa pola radnog vremena koji nam pomaže da osnujemo internacionalnu crkvu u Kopenhagenu i deo današnjeg subotnoškolskog dara će nam pomoći da ovu crkvu u srcu Kopenhagena učinimo živim mestom za bogoslužnje. Kakvo misionersko polje!

Narator: Zaista uzbudljivo! Hajde sada da otputujemo južnije u Poljsku gde je poseban projekat kamp za mlade. Roza, zašto treba da pomognemo ovom kampu?

Roza: Upravo sam došla kući sa kamp-tečaja za mlade. Uh, kako je bilo dobro! Skoro 1 000 ljudi je došlo barem za vikend! Imali smo dečje sastanke, kreativne radionice, sport i večernja bogoslužnja – kao i na većini kamp-tečajeva, ali smo radili i još mnogo toga.

Neki ljudi su formirali grupe i radili u gradu. Pomagali su u postavljanju krova na neke kuće ili u popravljanju raznih stvari u domovima ljudi. Ovo su radili besplatno kao način za misioniranje. Drugi su održavali zdravstvenu izložbu u obližnjim gradovima. Ljudi koji žive blizu kampa poznaju adventsite zbog našeg posla i neki od njih dolaze na sastanke da čuju naše poruke.

Na kraju jednog kampa imali smo krštenje na jezeru i mnogo ljudi se tamo krstilo.

Crkva ima kampove i za ljude koji nisu njeni vernici. Unesrećena deca dolaze da ovde osete mir i tišinu. Neka od njih su bila zlostavljana ili su u opasnosti da postanu delikventi. Neka deca nikad nisu

izašla iz grada. Druga su pozelela da saznaju više o Bogu, a neka čak bila i krštena.

Ali, moj tata kaže da je kamp star i da je potrebno mnogo rada da bi bio bezbedno mesto. Mi činimo sve što možemo da poboljšamo kamp, ali nam je potrebna pomoć. Deo današnjeg dara će nam pomoći da nadogradimo kamp da bi on mogao da služi većem broju ljudi kojima je potrebno da čuju za Isusa.

Narator: Naš poslednji govornik će nam ispričati nešto o posebnom dečjem projektu – Biblije za decu u Pakistanu, Izrael i Sudanu.

Ilija živi u Sudanu, zemlji koja je godinama bila poprište ratova i gladi. Ali, život u Sudanu se menja i sada postoji nada u bolju budućnost. Reci nam šta tebi, Ilija, znači Biblija.

Ilija: Ja sam se rodio za vreme rata. Jednog dana vojnici su napali naše selo i spalili ga do temelja. Mi smo trčali u žbunje uzimajući samo ono što smo mogli da nosimo. Sedmicama smo se skrivali, imali smo jako malo hrane, a čiste odeće uopšte. Ali, rat je sada gotov i mi ponovo gradimo nove kuće od blata sa slamnatim krovovima. Naša škola je uništena, pa se okupljamo ispod drveća manga da učimo pisanje i čitanje dok ne budemo mogli da izgradimo novu školu.

Moji roditelji nisu naučili da čitaju jer je rat prekinuo njihovo školovanje, kao i moje. Jednog dana jedan misionar je došao u naše selo i držao bogoslužnje. Nakon toga je dao po jednu Bibliju detetu u porodici. I ja sam dobio jednu! Sada mogu da čitam Božju Reč mojim roditeljima da bi i oni gradili svoju veru u Boga.

Deo današnjeg subotnoškolskog dara pomoći će da se kupi više Biblija za decu u Sudanu, Pakistanu i Izraelu. Kakva će to radost biti kada svaka porodica bude konačno imala barem jednu Bibliju koju će moći da čita i da deli sa drugima!

Narator: Naš trinaesti subotnoškolski dar ima puno posla. Priložimo danas iz svog srca i iz svoje ruke. Kada budemo došli na nebo saznaćemo kakvu promenu su naši darovi uneli u život ljudi koje ćemo tamo sresti.

(Dar)

AKTIVNOSTI

Smørrebrød (danski sendviči na jednom parčetu hleba)

Danska

Danci uživaju da jedu sendviče koje prave na jednom parčetu kvalitetnog hleba i bilo kog namaza. Odrasli ove sendviče jedu najčešće nožem i viljuškom, dok ih deca jedu prstima. Isprobajte različite kombinacije dole opisane, ali ne prekrivajte lepotu završenog sendviča stavljajući još jedno parče hleba preko njega.

Hleb: Danci više vole raženi hleb, ali možete isprobati i francuski, hleb od celog zrna žita ili mešavinu žitarica (isprobajte sendviče sa domaćim hlebom ili hlebom iz pekare). Ako koristite raženi hleb ili bilo koji drugi koji se lako lomi, preseците parče na pola.

Namaz: Isprobajte vegetarijansku paštetu (iz prodavnica zdrave hrane) ili napravite svoju paštetu od soje i izblendirajte je sa majonezom, seckanim celerom, seckanim crnim lukom, seckanim kiselim krastavčićima i začinom po ukusu. Ukrasite sendviče svežom mirođijom ili peršunom.

Za jednostavnije sendviče pripremite sledeće povrće i začine i napravite ih po svojoj želji:

- puter
- tanki kolutovi paradajza, krastavca, kiselih krastavčića
- sir
- seckane crvene, žute i zelene paprike
- tanko seckani kolutovi crnog luka
- tanko seckane rotkvice
- seckani kolutovi kuvane cvekle ili drugog povrća

Chłodnik (Hladna supa od cvekle)

Poljska

Chłodnik je poljska supa koja se jede hladna. Služiti sa raženim hlebom.

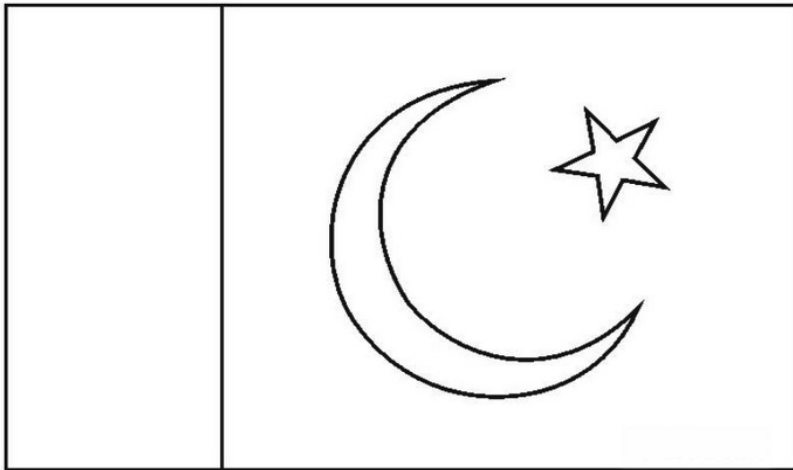
- 2 srednje cvekle, oljuštene
- 2 čaše vode
- 1 supa od povrća u kocki
- 5 rotkvice ili jedan mali krastavac
- 2 mlada luka, samo beli deo
- 2 kašičice vlašca
- 1 kašičica peršuna
- 1,5 šolja kefir (ili običnog jogurta)
- ¼ šolje retke (izmešane) pavlake
- Soli po ukusu
- Biber po ukusu (po želji)
- 2 tvrdo kuvana jajeta, isečena na četvrtine

Izrendati cveklju. Rastopiti supu u kocki i dodati cveklju. Kuvati dok cveklja ne bude mekana. Skloniti sa ringle i ostaviti da se potpuno ohladi.

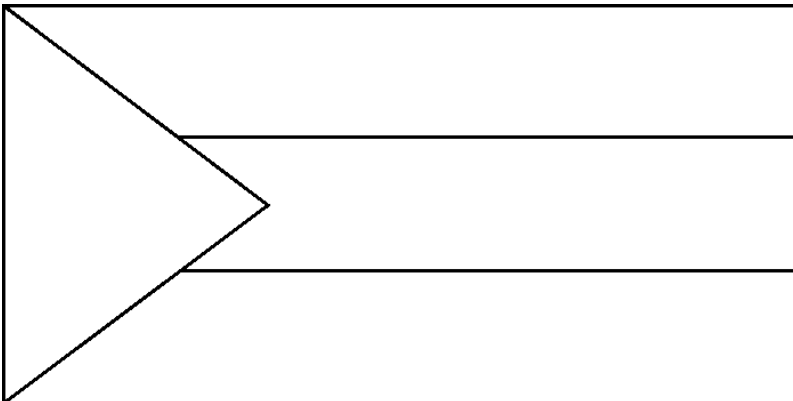
Iseckati rotkvice, vlašac, mladi luk i peršun. Dodati ohlađenoj supi zajedno sa limunom, pavlakom i kefirom. Začiniti solju i biberom po ukusu i ostaviti u frižideru dok se potpuno ne ohladi. Ukrasiti hladnu supu kuvanim jajima.

* Ako kefir nije dostupan, zakiseliti 1,5 šolju mleka limunovim sokom.

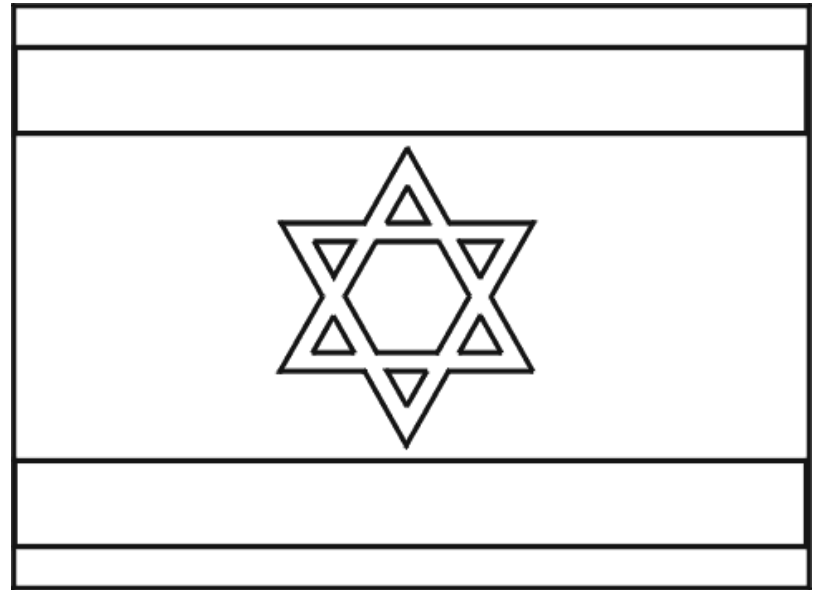
Aktivnost: Gde idu Biblije?
(Zastave Izraela, Sudana, Pakistana)

Pakistan: Levi pravougaonik: beli
Desni pravougaonik: zeleni
Zvezda i polumesec: beli

Sudan: Gornji pravougaonik: crveni
Srednji pravougaonik: beli
Donji pravougaonik: crni
Levi trougao: tamnozeleni

Izrael: Gornja i donja ivica: bele
Gornji i donji pravougaonici: tamnoplavi
Zvezda: tamnoplava

Materijali za vođe

Evo nekih mesta gde se mogu naći pomoćni materijali za pripremanje dečjih vesti iz sveta:

Posetite sajt za dodatne fotografije, recepte, stranice za učenje jezika, enigmatiku i druge aktivnosti koje možete upotrebiti da bi ovo vreme učinili što zanimljivijim za decu. Idite na www.AdventistMission.org. Kliknite na »Resources«, a zatim na »Children's Activities«. Uđite u treće tromesečje i izaberite aktivnost koja vam se sviđa.

Adventist Mission DVD je besplatan video koji izdaje Odeljenje za Adventističku misiju pri Generalnoj konferenciji. On prikazuje priče iz zemalja o kojima slušamo ovog tromesečja kao i svetsku misiju crkve. Potražite jedan primerak od svog propovednika.

RAZNO

Turističke agencije: Turističke agencije obično imaju šarene brošure turističkih destinacija zemalja o kojima čitamo ovog tromesečja. Pozovite ili posetite nekoliko njih i nabavite nešto kako biste deci približili kulturu i izgled ovih zemalja.

Ambasade takođe ponekad imaju interesantne informacije o svojim zemljama.

TRANS-EVROPSKA DIVIZIJA

Unije	Crkve	Broj vernika	Populacija
Jadranska	99	3 767	9 708 000
Baltička	88	6 469	6 963 000
Britanska	246	29 736	66 000 000
Danska	46	2 523	5 596 000
Finska	73	5 044	5 312 000
Mađarska	111	4 667	10 034 000
Bliskoistočna	78	17 861	236 633 000
Holandska	54	4 845	16 433 000
Norveška	65	4 612	4 765 000
Pakistanska	122	12 877	172 800 000
Poljska	122	5 710	38 110 000
Jugo-istočno Evropska	215	8 151	16 064 000
Švedska	39	2 801	9 214 000
Misionska polja	32	1 942	19 043 000
Ukupno do januara 2009.	1 390	111 005	616 675 000

PROJEKTI:

- Renovirati zgradu u crkvu za aktivnu grupu vernika u blizini Helsinkija u Finskoj.
- Osnovati internacionalnu crkvu u Kopenhagenu u Danskoj.
- Renovirati poljski unijski kamp u Zatoniju u Poljskoj.
- DEČJI PROJEKAT: Biblije za decu u Pakistanu, Izraelu i Sudanu.